

Dokument zasedanja

B8-0176/2019

11.3.2019

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavah Sveta in Komisije

v skladu s členom 123(2) Poslovnika

o nujnosti črnega seznama EU glede tretjih držav v skladu z direktivo o preprečevanju pranja denarja (2019/2612(RSP))

Markus Ferber, Dariusz Rosati, Roberta Metsola, Emil Radev

v imenu skupine PPE

Pervenche Berès, Peter Simon, Birgit Sippel, Ana Gomes

v imenu skupine S&D

Petr Ježek, Nils Torvalds

v imenu skupine ALDE

Judith Sargentini, Sven Giegold

v imenu skupine Verts/ALE

Matt Carthy, Martina Anderson, Lynn Boylan, Luke Ming Flanagan,

Stelios Kuloglu (Stelios Kouloglou), Kostadinka Kuneva, Patrick

Le Hyaric, Liadh Ní Riada, Martin Schirdewan, Marie-Christine Vergiat

v imenu skupine GUE/NGL

Laura Agea, Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao

v imenu skupine EFDD

Resolucija Evropskega parlamenta o nujnosti črnega seznama EU glede tretjih držav v skladu z direktivo o preprečevanju pranja denarja (2019/2612(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Delegirane uredbe Komisije (EU) .../... z dne 13. februarja 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z opredelitvijo tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo strateške pomanjkljivosti.
- ob upoštevanju člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (4AMLD), zlasti členov 9(2) in 64(5)¹, kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma in spremembi Direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (5AMLD), zlasti člena 1(5)²
- ob upoštevanju načrta Komisije z naslovom „Za novo metodologijo EU pri ocenjevanju tretjih držav z visokim tveganjem na podlagi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma“³,
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 22. junija 2018 z naslovom „Metodologija za opredelitev tretjih držav z visokim tveganjem v skladu z Direktivo (EU) 2015/849“ (SWD (2018)0362), v katerem so med drugim opredeljene tretje države prednostne ravni 1 in 2,
- ob upoštevanju pisma predsednika Posebnega odbora o finančnem kriminalu, davčni utaji in izogibanju davkom (TAX3) komisarki Věri Jourovi z dne 25. februarja 2019 o delegiranem aktu o tretjih državah z visokim tveganjem, ki imajo v svojih ureditvah o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti,
- ob upoštevanju pisma predsednika odbora TAX3 z dne 5. marca 2019 o stališču Sveta glede seznama tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo pomanjkljivosti glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma,
- ob upoštevanju izmenjave mnenj med komisarko Jourovo, Odborom za ekonomske in monetarne zadeve in Odborom za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ki je potekala 6. marca 2019,

¹ UL L 141, 5.6.2015, str. 73.

² UL L 156, 19.6.2018, str. 43.

³ Glej: <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-11189-2017-INIT/en/pdf>

- ob upoštevanju izjave Sveta št. 6964/1/19 o Delegirani uredbi Komisije (EU) z dne 13. februarja 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z opredelitvijo tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo strateške pomanjkljivosti (C(2019)1326),
- ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker je namen delegirane uredbe, njene priloge in delegiranih uredb o spremembah opredelitev tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo strateške pomanjkljivosti na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ki predstavljajo tveganje za finančni sistem EU in pri katerih so za pooblaščen subjekte EU v skladu z direktivo 4AMLD potrebni okrepljeni ukrepi skrbnega preverjanja strank;
- B. ker delegirani akt, sprejet na podlagi člena 9 direktive 4AMLD, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku enega meseca od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala;
- C. ker je Parlament zavrnil dve prejšnji delegirani uredbi o spremembi (C(2016)07495 in C(2017)01951) z utemeljitvijo, da postopek Komisije za opredelitev tretjih držav z visokim tveganjem ni bil dovolj neodvisen;
- D. ker Parlament podpira Komisijo pri oblikovanju nove metodologije, ki se pri opredelitvi jurisdikcij s strateškimi pomanjkljivostmi na področju preprečevanje pranja denarja in boja proti financiranju terorizma ne bi opirala zgolj na zunanje vire informacij;
- E. ker je namen seznama zaščititi celovitost finančnega sistema in notranjega trga Unije; ker uvrstitev države na seznam tretjih držav z visokim tveganjem ne pomeni uvedbe gospodarskih ali diplomatskih sankcij, pač pa morajo pooblaščen subjekti, kot so banke, igralnice in nepremičninske agencije, uporabljati okrepljene ukrepe glede potrebne skrbnosti pri transakcijah s temi državami in zagotavljati, da je finančni sistem EU zmožen preprečevati tveganja pranja denarja in financiranja terorizma, ki prihajajo iz tretjih držav;
- F. ker je umik držav s seznama mogoč, če odpravijo pomanjkljivosti na področju preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma;
- G. ker je Komisija 13. februarja 2019 sprejela delegirani akt, ki vsebuje seznam 23 držav in ozemelj: Afganistan, Ameriška Samoa, Bahami, Bocvana, Demokratična ljudska republika Koreja, Etiopija, Gana, Guam, Iran, Irak, Libija, Nigerija, Panama, Pakistan, Portoriko, Samoa, Saudova Arabija, Šrilanka, Sirija, Trinidad in Tobago, Tunizija, Ameriški Deviški otoki in Jemen;
- H. ker je Svet svoje nasprotovanje delegiranemu aktu utemeljil v izjavi z dne 7. marca 2019, v kateri je poudaril, da predlog ni bil pripravljen po preglednem in zanesljivem postopku, ki bi prizadete države dejavno spodbujal k odločnemu ukrepanju, obenem pa upošteval njihovo pravico, da izrazijo svoje mnenje;
- I. ker je bila v delovnem dokumentu služb Komisije, objavljenem 22. junija 2018, določena nova metodologija s sprememljenimi merili za opredelitev tretjih držav z

visokim tveganjem;

- J. ker je Komisija 23. januarja 2019 začela s posvetovanji s tretjimi državami s seznama iz delegiranega akta in se sestala z vsemi državami, ki so zahtevale več informacij o razlogih za njihovo uvrstitev nanj;
- K. ker je Svet 7. marca 2019 v Svetu za pravosodje in notranje zadeve zavrnil delegirani akt;
1. pozdravlja, da je Komisija 13. februarja 2019 sestavila seznam 23 tretjih držav, ki imajo v svojih okvirih za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma strateške pomanjkljivosti;
 2. obžaluje, da je Svet nasprotoval delegiranemu aktu, ki ga je predlagala Komisija;
 3. spodbuja Komisijo, naj upošteva vse izražene pomisleke in čim prej pripravi nov delegirani akt;
 4. pozdravlja delo, ki ga je opravila Komisija, da bi na podlagi strogih meril, o katerih sta se dogovorila sozakonodajalca, sprejela neodvisen seznam; poudarja, da mora imeti Unija neodvisen seznam tretjih držav z visokim tveganjem, ki imajo pomanjkljivosti glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, ter pozdravlja novo metodologijo Komisije za opredelitev držav z visokim tveganjem v skladu z direktivama 4AMLD in 5AMLD;
 5. opozarja, da člen 9(2) Direktive (EU) 2015/849, kakor je bila spremenjena z direktivo 5AMLD, Komisiji nalaga neodvisno ocenjevanje strateških pomanjkljivosti na več področjih;
 6. meni, da bi bilo treba za zaščito celovitosti seznama držav z visokim tveganjem postopek preverjanja in odločanja izvajati samo na podlagi metodologije, nanj pa ne smejo vplivati vidiki, ki presegajo pomanjkljivosti na področju preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma;
 7. ugotavlja, da postopek opredelitve držav z visokim tveganjem neizbežno spremljata lobiranje in diplomatski pritisk držav s seznama; poudarja, da tak pritisk ne bi smel ogrožati zmožnosti institucij EU, da se učinkovito in neodvisno borijo proti pranju denarja in financiranju terorizma, povezanega z EU;
 8. poziva Komisijo, naj objavi svoje ocene držav s seznama, da bi zagotovila javni nadzor, a da jih ne bo mogoče zlorabiti;
 9. poziva Komisijo, naj zagotovi pregleden postopek z jasnimi in konkretnimi merili uspešnosti za države, ki se zavežejo izvedbi reform, da ne bi bile uvrščene na seznam;
 10. ugotavlja, da ocena Ruske federacije še poteka; pričakuje, da bo Komisija v svojo oceno vključila najnovejša razkritja glede tako imenovane sheme pralnice; opozarja, da je delo odborov ECON, LIBE in TAX3 v tem zakonodajnem obdobju sprožilo pomisleke glede okvirov Ruske federacije za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
 11. poziva Komisijo, naj sodeluje z državami članicami, da bi povečala odgovornost Sveta

v zvezi s predlagano metodologijo Komisije;

12. poziva države članice, ki tega še niso storile, naj v svojo nacionalno zakonodajo prenesejo direktivi 4AMLD in 5AMLD;
13. poziva, naj se več človeških in finančnih virov nameni ustrezni enoti v pristojnem generalnem direktoratu Komisije, in sicer GD za pravosodje in potrošnike (GD JUST);
14. poziva Komisijo, naj občutno napreduje v fazi ocenjevanja tretjih držav prednostne ravni 2;
15. opozarja, da sta delegirani akt EU in seznam FATF ločena postopka in da bi moral prvi ostati izključno v pristojnosti EU;
16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.